

TATÁR SÁNDOR

Küzdés!?! (Madách?) Habcsókoltatom!

*Cirógatni jöttök, tudom, hűvös alkonyi szellők.
A nappal hosszú volt; pihenjen fej s a kéz –
otthon békés tata, ki volt kényszer-vitéz;
bagy átbullámszani magán tavat és erdőt.*

*A tettvágy láza: múlt, s már megpihenni kész;
hogy mi mindent nem érhet el, mostanra eldőlt;
tűz-meteorból lett józan s latoló felnőt
– ha ő jól bánik magával, nincs akkor semmi vész.*

*Kizárt, hogy bárki sanda terven érne tetten:
lehiggadt a néhai jóság*-partizán,
ámbar „ott kinn” – célja s oka mily érthetetlen*

*(bár másfelől: nagyon) – acsarg a harci klán.
De átsuhanunk mi, tisztán és sérthetetlen,
e kor szutykán-baján – az élet marcipán!*

* ?

A partit buktam. A bajnokság folyik.

*Az élet marcipán s gőzölgő latte.
Milyen jó forgatni a dús itallapot;
egyáltalán, itt, most: kegyelmi állapot.
Én örök időig maradjék – hát te?*

*Az élet marcipán... Egérszar rajta?
Mi nyájas kéz volt, régen vasmarok.
S az arcok... Legtöbbjük eleven halott.
Nem ismer meg barát se, készakarva*

*(akkor már mért nem köp ki neved hallatán!?).
Körötte: csupa kő; még nem is ordasok,
de mire még velük – ez bénító talány.*

*Ha van még jobbik én, vert ebként oldalog,
hideg füst tódul ki a presszó ajtaján. –
A ma nem jött be, de kérem a holnapot!*